

ძალადობის ობიექტი. საზღვარგარეთ ყველა ეკონომიკური მდგომარეობის გაუმჯობესების სურვილით მიდის. ამასთან ერთად, მიდიან ისეთები, ვისაც აქვს პროფესია, განათლება, გამომუშავებული აქვს სამუშაო უნარ-ჩვევები და გამოცდილება. ასეთები ბუნებრივია ადვილად თანხმდებიან ნებისმიერ სამუშაოს (საკუთარ ქვეყანაში ან ძალზე დაბალია ანაზღაურება, ან არ არის სამუშაო ადგილი). საქართველოში ნაკლებადაა აფიშირებული მამაკაცთა ტრეფიკინგი, ორგანოების უკანონო ტრანსპლანტაციისა და ბავშვების პროსტიტუციის შემთხვევები.

საქართველოდან წასულები უცხოეთში ვარდებიან იმ სინდიკატების ხელში, რომლებიც ცოცხალი „საქონლით“ ვაჭრობენ. აეროპორტებში სააგენტოებიც კი არის შექმნილი, რომლებიც ღამის კლუბებსა და ბორდელების მომარაგებაზე ზრუნავენ. მთელი უბედურება ის არის, რომ ამ სიტუაციის ჩვენზე თანამემამულეები უწყობენ ხელს. ძალიან ბევრი საშუამავლო თუ ტურისტული ფირმა მოტყუების გზით ახერხებს ხალხის გადაყვანას აშშ-სა და ევროპის ქვეყნების და ფაქტობრივად ამ საშაულებათა ხელსემწყობი ხდებიან.

სამწუხაროდ, არასახარბიელო მონაცემები გვაქვს ტრეფიკინგისათვის ქართველები საუკეთესო „მასალას“ წარმოადგენენ(!). მოწინავე ქვეყნის მოქალაქის სხვა ქვეყნებში დაკარგვის შემთხვევაში, ატყდება განგაში მის მოსაძებნად. საქმის ძიებაში ებმებიან ქვეყნის უმაღლესი პირები. ჩვენთან კი, ემიგრანტების ყოფას არავინ აკონტროლებს. ეს ხალხი არალეგალურად გადადის, მაგრამ მაინც შესაძლებელია მოხდეს მათი აღრიცხვა და საქმიანობის გაკონტროლება. ისინი მძიმე მდგომარეობაში არიან, ყველაზე სათაკილო და შავ საქმეებს ქართველები აკეთებენ³.

მიგრაციის საერთაშორისო ორგანიზაციის შეფასებით, ყოველწლიურად, ტრეფიკინგის მსხვერპლი ხდება დაახლოებით 500 ქართველი ქალი. „დასაქმების პარმონიული განვითარების თანამშრომლობის საზოგადოების მონაცემებით მიდის საქართველოდან თურქეთში, აგრძელებს თავის ყოფნას ამ ქვეყანაში კიდევ ერთი თვით. აქედან ნახევარი, რომელიც 300-450 კაცს ითვლის, ტრეფიკინგის მსხვერპლია.

ექსპერტების ვარაუდით, ეს ციფრები შეიძლება კიდევ უფრო გაიზარდოს, რადგან ქვეყანაში მაღალია უმუშევრობის დონე და მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილი უკიდურეს სიღატაკეში ცხოვრობს. ტრეფიკინგის მსხვერპლის უმეტესობას ახალგაზრდა ქალები შეადგენენ 18-დან 35-წლამდე ასაკით (თუმცა არის შემთხვევები, როდესაც 14 წლის გოგონებიც – დარიბი ოჯახის შვილები). თუ გავითვალისწინებთ იმასაც, რომ შრომისუნარიანი მოსახლეობის 20%, რომლებიც ღებულბის ხელფასს (საშუალოდ თვეში, 70 დოლარს) და უმაღლესი განათლების მქონე პირებიც, რომლებიც სამუშაოს საზღვარგარეთ ეძებენ, ორივე კატეგორია ტრეფიკინგის პოტენციური მსხვერპლი ხდება⁴.

საქართველოში ტრეფიკინგის გავრცელებას ხელს უწყობს მისი გეოპოლიტიკური მდგომარეობა. იგი როგორც ტრანზიტული ქვეყანა, ხელს უწყობს რუსეთიდან, უკრაინიდან და სომხეთიდან ტრეფიკირებული

ხალხის მოხვედრას თურქეთში. აუცილებლად უნდა ითქვას იმის შესახებაც, რომ უკვე მიგრაციების დიდი ნაწილი შეგნებულად მიდის ამ „სატყუარა“ მიდის დამალულად, აკრძალული წესით ავტობუსების საბარგულებით (მომრავლდა უბედური შემთხვევები გადაყვანისას ...) და ეს ყველაფერი ისე სისტემატორად ხდება, რომ არ შეიძლება ამ პროცესს უმაღალი ემელონებიდან არ მფარველობდეს. მთლიან დასაჯერებელია, რომ ასეთი ფორმით მიგრაციის გადაყვანას და თანაც ასეთი მნიშვნელოვანი რაოდენობით თავის თავზე იღებდნენ მხოლოდ ავტობუსის მძღოლები ან ის სააგენტოები, რომლებიც ასე არის დაფარული ფაქტი. ეს უკვე კარგად დამუშავებული სქემაა და ამით საკმაოდ დიდი ფული ვარდება, რომელსაც ვერავინ ვერ გაბედავს სათანადო მფარველის გარეშე. ეს მოვლენა საგანგაშოა ყველა თვალსაზრისისთ. ქართველის აზროვნება და ფსიქოლოგია თანდათან უხეშდება, ბინძურდება. იგი უარს ამბობს ისეთ ღირებულებებზე, იმ გენეტიკურ ფასეულობებზე, რომელიც ერს საუკუნეების მანძილზე ჩამოუყალიბდა დაუმკვიდრდა.

ტრეფიკინგი მით უფრო საშიშია მცირერიცხოვანი ერებისათვის, რომელთა გადარჩენა და არსებობა ყოველთვის ბეწვზე ეკიდა. არ შეიძლება თავის დასაცავად იმით, რომ ეს გლობალური მოვლენაა და ყველას „ითრევს“ (ზედმეტ-ნაკლებად). გლობალიზაციის უამრავი დადებითი ფაქტორები ახლავს, მაგრამ როგორც ხშირად ხდება, ეკონომიკურად ჩამორჩენილი, არასტაბილური მდგომარეობის მქონე ქვეყნები მისგან საჩუქრად მხოლოდ უარყოფითს იღებდნენ.

იქნებ უკვე აღარც ღირს ეროვნულ ღირებულებებზე ლაპარაკი?! ჩვენი ქვეყნის დღევანდელი სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარეობიდან გამომდინარე, როგორცა მოსახლეობის დიდი ნაწილი თავის გადარჩენისათვის და ყოველდღიური ლუკმისათვის ზრუნავს, იქნებ უხერხულიცაა ასეთ ღირებულებებზე დრო დაკარგვა?!

დარწმუნებული ვართ, დადგება დრო და ამ სკიტხს სახელმწიფო დონეზე უფრო ღრმად განიხილვენ, ოღონდ ძალიან გვიან იქნება. მიმდინარე პროცესების შედეგები საუკუნეების მანძილზე გაპყვება ჩვენს ქვეყანას მოუტრეფნელ ჭრილობად. სწორედ ამიტომ პირველ რიგში მისახელია ამ მოვლენის სამართლებრივი მხარე, მისაღებია თანამედროვე კანონი მიგრაციის შესახებ. სწორედ ამ კანონმა უნდა შეასრულოს დიდი როლი დარეგულირებული მიგრაციული პროცესების ჩამოყალიბებაში.

ლიტერატურა და წყაროები:

1. ტრეფიკინგი და შრომითი მიგრაცია. - ფ.მამიაშვილი, საქართველოს ეკონომიკა, №1. 2005 წ.
2. იაფი „სასახლეების“ ქვეყანა! - ფ.ქავთარაძე, კურსის პალიტრა, 8-14 მაისი, 2006 წ.
3. ასე გვაქციეს მონებად - დ.დევითე, კვირის პალიტრა, 5-11 სექტემბერი 2005 წ.
4. Грузия, Трефикинг оборачивается человеческими жертвами, Малли Корсо, 06.03.06 <http://www.eurasianet.org>